

Μόνο με την προϋπόθεση ότι θα υπάρξει ενιαία ερμηνεία του κώδικα και θα εναρμονισθούν οι διοικητικές διαδικασίες, οι διατάξεις, οι οποίες θεσπίστηκαν για τη μεγαλύτερη ασφάλεια

των οικονομικών κύκλων και για την απλούστευση της οικονομικής διεργασίας, θα επιφέρουν τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Ο Πρόεδρος της
Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Carlos FERRER

Γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την συμπληρωματική εποπτεία ασφαλιστικών επιχειρήσεων στο πλαίσιο ενός ασφαλιστικού ομίλου»⁽¹⁾

(96/C 174/05)

Στις 15 Νοεμβρίου 1995, και σύμφωνα με το άρθρο 198 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την παραπάνω πρόταση.

Το τμήμα βιομηχανίας, εμπορίου, βιοτεχνίας και υπηρεσιών, στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 8 Μαρτίου 1996, με βάση εισηγητική έκθεση του κ. Pelletier.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή κατά την 334η σύνοδο ολομέλειάς της (συνεδρίαση της 27ης Μαρτίου 1996), υιοθέτησε με 96 ψήφους υπέρ, 2 κατά και 3 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η πρόταση οδηγίας, για την οποία ζητήθηκε από την ΟΚΕ να εκδώσει γνωμοδότηση, αφορά τον έλεγχο, που καλούνται να ασκήσουν οι αρμόδιες εποπτικές αρχές των κρατών μελών, σε εναρμονισμένη βάση, σχετικά με την προληπτική εποπτεία των αμιγών ασφαλιστικών ομίλων, ο οποίος θα είναι συμπληρωματικός του ατομικού ελέγχου στον οποίο υποβάλλεται κάθε ασφαλιστική επιχείρηση.

Ο ελεγκτικός μηχανισμός που προτείνεται στην πρόταση οδηγίας περιλαμβάνει τα εξής στοιχεία: βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών (άρθρα 5 και 6), πλαισίωση των πράξεων εντός του ομίλου (άρθρο 8), πρόληψη του διπλού υπολογισμού των ιδίων κεφαλαίων χάρη στον υπολογισμό της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας, που πρέπει να γίνεται σύμφωνα με μία από τις 3 αναγνωρισμένες μεθόδους οι οποίες θεωρούνται ισοδύναμες όσον αφορά τα θέματα προληπτικής εποπτείας και ο οποίος (υπολογισμός) συνεπάγεται την αυτόματη επιβολή κυρώσεων (άρθρο 9) σε περίπτωση που η προσαρμοσμένη φερεγγυότητα είναι αρνητική. Οι συμμετοχές των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων συμπεριλαμβάνονται στο πεδίο ελέγχου της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας. Οι ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου υπόκεινται στον προειδοποιητικό έλεγχο

της σχέσης κεφάλαιο-μοχλός/κεφάλαιο που καθορίζεται από το νόμο ο οποίος μπορεί να οδηγήσει, όσον αφορά την ασφαλιστική επιχείρηση που συνδέεται μαζί της, σε κυρώσεις για τις οποίες είναι αρμόδιες οι εποπτικές αρχές (άρθρο 10). Η περίμετρος του ασφαλιστικού ομίλου που υπάγεται στις διάφορες αυτές διατάξεις θα συμπεριλαμβάνει όλες τις συμμετοχές που είναι ίσες ή ανώτερες του 20% των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου της επιχείρησης (άρθρο 1) με την επιφύλαξη της προσωρινής παρέκκλισης (άρθρο 11).

Η ΟΚΕ, αφού εξέτασε με μεγάλη προσοχή την εν λόγω πρόταση οδηγίας, υιοθετεί μία ευνοϊκή γνωμοδότηση, με την επιφύλαξη ότι:

- ο καθορισμός των συμμετοχών θα συμφωνεί με την οικονομική πραγματικότητα,
- οι ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου θα υποβάλλονται σε επιεικείς διαδικασίες όσον αφορά την προειδοποιητικό έλεγχο για το σχηματισμό πλασματικού κεφαλαίου,
- η εξέταση των συμμετοχών των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων θα επαφίεται στην εκτίμηση των κρατών μελών,
- για τον έλεγχο της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας θα προσδιορίζονται όλα τα στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων καθώς και τα στοιχεία αξιολόγησης του ενεργητικού των θυγατρικών που γίνονται δεκτές σε επίπεδο ελέγχου σόλο,

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 341 της 19. 12. 1996, σ. 16.

— η δαπάνη της συμπληρωματικής εποπτείας πρέπει να είναι ανάλογη με τους πιθανούς κινδύνους που διατρέχονται προληπτικά και να μην θίγει την ανταγωνιστικότητα των ευρωπαϊκών ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Οι προτεινόμενες τροπολογίες, που συμπεριλαμβάνονται στο τέταρτο μέρος του παρόντος σχεδίου γνωμοδότησης ανταποκρίνονται στην φροντίδα περιορισμού των δυσκολιών τις οποίες θα αντιμετώπιζε ο ευρωπαϊκός τομέας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων εάν δεν διευκρινίζοντο τα συγκεκριμένα σημεία.

1. Εισαγωγή

1.1. Ο έλεγχος της φερεγγυότητας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων έχει ως βασικό σκοπό να εγγυηθεί την προστασία των ασφαλισμένων και των τρίτων.

1.2. Με τις οδηγίες τρίτης γενεάς 92/49/ΕΟΚ της 18ης Ιουνίου 1992 και 92/96/ΕΟΚ της 10ης Νοεμβρίου 1992, εναρμονίστηκαν σε κοινοτικό επίπεδο οι κανόνες προληπτικής εποπτείας, που απαιτούνται για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όσον αφορά τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών, την παρουσίασή τους στο ενεργητικό διαμέσου των επενδύσεων και των συντελεστών φερεγγυότητας εναρμονίστηκαν σε κοινοτικό επίπεδο. Εφεξής, οι αρμόδιες αρχές του κράτους καταγωγής της επιχείρησης ασκούν αποκλειστική εποπτεία τόσο για τη χορήγηση αδειών όσο και για οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης και της περίπτωσης που η επιχείρηση βρίσκεται σε δύσκολη κατάσταση. Το σύνολο των κανόνων που στηρίζονται στην αμοιβαία αναγνώριση των αδειών και των συστημάτων προληπτικού ελέγχου αφορούν μόνο την ατομική εποπτεία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Το εν λόγω σύνολο αποκαλείται έλεγχος «solo».

1.3. Κατά την εξέταση της φερεγγυότητας μιας ασφαλιστικής επιχείρησης δεν λαμβάνεται υπόψη το εάν ανήκει σε έναν ασφαλιστικό όμιλο και, συνεπώς, δεν εκτιμάται η θετική ή αρνητική επιρροή που ασκούν πιθανόν άλλες επιχειρήσεις του ομίλου στην οικονομική της κατάσταση.

1.4. Με βάση την εξέταση ορισμένων συγκεκριμένων περιπτώσεων που υποβλήθηκαν από τις ελεγκτικές αρχές η Επιτροπή θεωρεί απαραίτητο να ληφθούν, σε κοινοτικό επίπεδο, τα κατάλληλα προληπτικά μέτρα για να αποφευχθούν οι κίνδυνοι που διατρέχει μια ασφαλιστική επιχείρηση όταν ανήκει σ'έναν όμιλο, στον οποίο οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις κατέχουν δεσπόζουσα θέση, χωρίς να τεθεί σε κίνδυνο το κεκτημένο των τρίτων οδηγών. Για να θεμελιώσει την πρότασή της, η Επιτροπή προτείνει να ληφθεί ως νομική βάση το άρθρο 57, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΟΚ που χρησιμοποιείται σε παρεμφερή κείμενα (πιστωτικά ιδρύματα).

1.5. Με τον τρόπο αυτό, η Επιτροπή επιθυμεί να διαθέτουν οι ελεγκτικές αρχές, τηρουμένης της αρχής της επικουρικότητας και σε μία εναρμονισμένη βάση, τα μέσα για να εκτιμούν,

προληπτικά, τους κινδύνους που πιθανόν να εμφανισθούν σε έναν αμιγή ασφαλιστικό όμιλο.

1.6. Κάθε νέα απαίτηση, η οποία σκοπό έχει να ληφθεί υπόψη η επιρροή που μπορεί να ασκεί ένας όμιλος επιχειρήσεων επί μίας ασφαλιστικής επιχείρησης, πρέπει να είναι συμπληρωματική και δεν θα αντικαθιστά τον έλεγχο της ατομικής φερεγγυότητας.

2. Ιστορικό

2.1. Οι πρώτες οδηγίες 73/239/ΕΟΚ, για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής και 79/267/ΕΟΚ, για την πρωτασφάλιση ζωής, επέβαλαν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν ένα περιθώριο φερεγγυότητας. Οι ως άνω οδηγίες εξαρτούν, επίσης, τη χορήγηση της έγκρισης από την ταυτότητα των μετόχων ή των εταιρών.

Οι τρίτες οδηγίες 92/49/ΕΟΚ πρωτασφάλισης εκτός της ασφάλειας ζωής και 92/96/ΕΟΚ πρωτασφάλιση ζωής αναγνωρίζουν για πρώτη φορά την ανάγκη επέκτασης του πεδίου εποπτείας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων: οι οδηγίες αυτές λαμβάνουν υπόψη την ύπαρξη θυγατρικών εταιρειών ασφαλιστικών επιχειρήσεων για την εφαρμογή των κανόνων που υπάρχουν στις οδηγίες όσον αφορά τη διαφοροποίηση των στοιχείων ενεργητικού που καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά.

2.2. Στον τραπεζικό τομέα, η οδηγία 92/30/ΕΟΚ θεσπίζει την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ενοποιημένη βάση.

2.3. Ήδη από τις πρώτες συζητήσεις στην επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων, σχετικά με τον προληπτικό έλεγχο των ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων, δηλαδή των τραπεζο-ασφαλιστικών συγκροτημάτων, εμφανίστηκε η ανάγκη αντιμετώπισης των εγγενών προβλημάτων στους αμιγείς ασφαλιστικούς ομίλους, ιδίως οι κίνδυνοι του διπλού υπολογισμού των ιδίων κεφαλαίων, οι οποίοι είναι πολύ διαφορετικοί από εκείνους που διατρέχει ένας τραπεζικός όμιλος. Για το λόγο αυτό, αναγκάστηκε η Επιτροπή να ετοιμάσει ένα εναρμονισμένο νομικό πλαίσιο, που καθιστά δυνατή την εποπτεία των επιχειρήσεων που ανήκουν σε έναν ασφαλιστικό όμιλο.

2.4. Η επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων, η οποία απαρτίζεται από τις ελεγκτικές αρχές των κρατών μελών, συμμετείχε στις προπαρασκευαστικές εργασίες της Επιτροπής για τους κανόνες ελέγχου που πρέπει να εφαρμοσθούν. Μελέτησε, επίσης, για μεγάλο διάστημα, τα αποτελέσματα της προληπτικής εποπτείας που προκύπτουν από τις μεθόδους που προτείνονται από τις διάφορες ευρωπαϊκές εποπτικές αρχές για την πρόληψη του διπλού υπολογισμού των ιδίων κεφαλαίων (1. Ηνωμένο Βασίλειο, Κάτω Χώρες, Γερμανία και Ιρλανδία: αφαίρεση και συνένωση· 2. Δανία: αφαίρεση των απαιτήσεων φερεγγυότητας· 3. Γαλλία και Ισπανία: μέθοδος βασιζόμενη στους ενοποιημένους λογαριασμούς). Με βάση τους υπολογισμούς στους οποίους προέβη, απεδείχθη ότι τα αποτελέσματα των μεθόδων αυτών ήταν αρκετά συγκρίσιμα ώστε να θεωρηθούν ως ισοδύναμες μέθοδοι, αφού κάθε μέθοδος και ανάλογα με την περίπτωση, άλλοτε ήταν αυστηρότερη και άλλοτε ευνοϊκότερη για την ίδια επιχείρηση, σε σύγκριση με τις δύο άλλες μεθόδους.

2.4.1. Κατά την επεξεργασία της πρότασης οδηγίας, η Επιτροπή διαβουλευθήκε επανειλημμένως με τις αντιπροσωπευτικές αρχές του κλάδου, σε ευρωπαϊκό επίπεδο (Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ασφαλειών, Διεθνής Ένωση των Αλληλασφαλιστικών Εταιρειών και Ένωση των Ευρωπαϊκών Συνεταιριστικών και Αλληλασφαλιστικών Ασφαλιστών).

2.4.2. Η ευρωπαϊκή επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων ανησύχησε λόγω των συμπληρωματικών επιβαρύνσεων από απόψεως αύξησης του κόστους των ιδίων κεφαλαίων, αφού οι επιβαρύνσεις αυτές θα προκαλούσαν την αύξηση των ασφαλιστών. Εξέφρασε, επίσης, την ανησυχία της για το περίπλοκο των προτάσεων που της υποβλήθηκαν διότι θα μπορούσαν να δημιουργήσουν σύγχυση ή στρέβλωση του ανταγωνισμού. Τάχθηκε, επίσης, με εμμονή, τόσο υπέρ των ιδίων κανονιστικών αρχών για τον έλεγχο της συμπληρωματικής φερεγγυότητας όσο και για τον έλεγχο «solo».

2.4.3. Η Διεθνής Ένωση των Εταιρειών Αλληλασφάλισης (ΑΙΣΑΜ) και η Ένωση των Ευρωπαϊκών Συνεταιριστικών Ασφαλιστικών και Αλληλασφαλιστών (ΑCΜΕ) εξέθεσαν τις συγκεκριμένες ανησυχίες τους σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή του κειμένου αυτού στους αλληλασφαλιστικούς ομίλους. Η ΑCΜΕ φοβάται μήπως υπάρξει κίνδυνος στρέβλωσης του ανταγωνισμού μεταξύ των ομίλων ασφαλιστικών επιχειρήσεων των οποίων η συνοχή δεν απορρέει από σχέσεις κεφαλαίου και των άλλων ομίλων ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

2.5. Επισημαίνεται ότι πολλά κράτη μέλη (Δανία, Ισπανία, Γαλλία, Ολλανδία, Μεγάλη Βρετανία) συμπεριέλαβαν ήδη στην εθνική τους νομοθεσία τον έλεγχο των ασφαλιστικών ομίλων.

3. Γενικές παρατηρήσεις

Με τη γνωμοδότησή της η ΟΚΕ επικροτεί την πρόταση οδηγίας, διατυπώνει όμως τις εξής επιφυλάξεις:

- ο καθορισμός των συμμετοχών, οποιαδήποτε και αν είναι η νομική μορφή τους, οι οποίες θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο πεδίο απαιτήσεων της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας να είναι σύμφωνες με την οικονομική πραγματικότητα,
- οι ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου οι οποίες δεν υπόκεινται σε κανένα ατομικό έλεγχο φερεγγυότητας, να απαλλάσσονται από τον προειδοποιητικό έλεγχο της δημιουργίας πλασματικού κεφαλαίου ή, τουλάχιστον, να ισχύουν γι' αυτές σημαντικά επεικέστεροι όροι, ορισμένοι μάλιστα εκπρόσωποι ισχυρίστηκαν ότι και ο μερικός ακόμη αποκλεισμός των ασφαλιστικών εταιρειών χαρτοφυλακίου και συμμετοχών σε ανασφαλιστικές επιχειρήσεις θα ισοδυναμούσε με στρέβλωση του ανταγωνισμού σε σχέση με τους άλλους ομίλους ασφαλιστικών επιχειρήσεων των οποίων η συνοχή δεν απορρέει από σχέσεις κεφαλαίου,
- να αφηθεί στην εκτίμηση των κρατών μελών η εξέταση των συμμετοχών των ανασφαλιστικών επιχειρήσεων κατά πόσον πληρούν τις απαιτήσεις για προσαρμοσμένη φερεγγυότητα,

— να αναγνωρίζονται, σε επίπεδο ελέγχου προσαρμοσμένης φερεγγυότητας, τα στοιχεία των ιδίων κεφαλαίων και τα στοιχεία που προσανέχονται την αξία του ενεργητικού των θυγατρικών που υπάγονται σε επίπεδο ελέγχου «solo»,

— και ότι το κόστος της συμπληρωματικής εποπτείας να είναι ανάλογο των πιθανών κινδύνων σώφρονος διαχείρισης που αναλαμβάνουν όταν ανήκουν σε έναν ασφαλιστικό όμιλο, προκειμένου να διαφυλαχθεί, σε παγκόσμια κλίμακα, η ανταγωνιστικότητα του ευρωπαϊκού ασφαλιστικού κλάδου, οποιαδήποτε νομική μορφή και αν έχει, και για να αποφευχθεί η δημιουργία καταστάσεων στρέβλωσης του ανταγωνισμού στην Κοινότητα.

Η ΟΚΕ παρατηρεί ότι επειδή η σύνταξη της πρότασης οδηγίας είναι συχνά ασαφής επιβάλλεται να δοθεί στα κράτη μέλη η ελευθερία επιλογής των προϋποθέσεων εφαρμογής που αρμόζουν περισσότερο στην αγορά τους, τηρώντας συγχρόνως τις διατάξεις της συνθήκης.

3.1. Ο συμπληρωματικός έλεγχος των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που ανήκουν σε ασφαλιστικό όμιλο, έλεγχο που η Επιτροπή προτίθεται να εισαγάγει, αφορά μόνο τους αμιγείς ασφαλιστικούς ομίλους και όχι τους χρηματοπιστωτικούς.

3.1.1. Δεν υφίσταται, συνεπώς, κανένα πρόβλημα επικάλυψης με την οδηγία 92/30/ΕΟΚ της 6ης Απριλίου 1992, σχετικά με την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων σε ενοποιημένη βάση, η οποία εξετάζει κυρίως όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες μία χρηματοπιστωτική εταιρεία ή μία μικτή εταιρεία έχει θυγατρικές οι οποίες είναι κυρίως ή αποκλειστικά πιστωτικά ή χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

3.1.2. Πάντως, η ΟΚΕ θεωρεί ότι η προληπτική εποπτεία των ασφαλιστικών ομίλων δεν μπορεί να υπάγεται στις ίδιες αρχές με εκείνες που διέπουν τους τραπεζικούς ομίλους, ούτε να αποτελέσουν προηγούμενο, έστω και αν εγκριθεί, όσον αφορά τη θέσπιση ad hoc κανόνων προληπτικής εποπτείας για ενδεχόμενο έλεγχο χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων.

3.2. Η παρούσα πρόταση οδηγίας βασίζεται σε τρεις βασικές αρχές:

3.2.1. Στις βελτιωμένες ανταλλαγές πληροφοριών (άρθρα 5 και 6)

3.2.1.1. Όλες οι επιχειρήσεις που ανήκουν σε έναν ασφαλιστικό όμιλο υποχρεούνται να καθιερώσουν τις ενδεικνυόμενες εσωτερικές διαδικασίες προκειμένου να εξασφαλισθεί η διαθεσιμότητα και η ποιότητα των πληροφοριών που είναι αναγκαίες στις εποπτικές αρχές. Μία παρόμοια υποχρέωση είχε ήδη καθιερωθεί για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις με τα άρθρα 8 και 9 των τρίτων οδηγιών για την πρωτασφάλιση ζωής και πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής.

3.2.1.2. Διευκόλυνση στην πρόσβαση των πληροφοριών: οι εποπτικές αρχές έχουν το δικαίωμα παρακολούθησης και επι-

τόπιου ελέγχου σε συνεργασία, αν συντρέχει περίπτωση, με τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η επιχείρηση.

3.2.2. Στην πλαισίωση των πράξεων εντός του ομίλου (άρθρο 8)

Οι «σημαντικές» πράξεις μεταξύ των διαφόρων επιχειρήσεων του ασφαλιστικού ομίλου πρέπει, κατ'αρχήν, να συνάπτονται σύμφωνα με τους όρους της αγοράς και να περιέχονται στην ετήσια δήλωση που υποβάλλεται, εκ των υστέρων, στις αρμόδιες αρχές. Οι σχετικές πράξεις αναφέρονται επακριβώς: δάνεια, εγγυήσεις και πράξεις εκτός ισολογισμού, επενδύσεις, στοιχεία που συνθέτουν το συντελεστή φερεγγυότητας, καθώς και των αντισταθμιστικών πράξεων.

3.2.3. Στην εισαγωγή της πρόληψης του διπλού υπολογισμού των ιδίων κεφαλαίων (άρθρα 9 και 10 και παραρτήματα I και II)

3.2.3.1. Εν πρώτης, προκειμένου να αποφευχθεί η πολλαπλή χρησιμοποίηση του ίδιου κεφαλαίου για να καλυφθεί το κεφάλαιο που απαιτεί ο νόμος για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ανήκουν στον ίδιο ασφαλιστικό όμιλο, επιβλήθηκε, σε επίπεδο ασφαλιστικού ομίλου, η απαίτηση της προσαρμογής φερεγγυότητας (άρθρο 9).

3.2.3.1.1. Η απαίτηση αυτή προστίθεται στις υπάρχουσες απαιτήσεις, για κάθε ασφαλιστική επιχείρηση, χωρίς να μπορεί να τις αντικαταστήσει. Έχει γίνει γνωστή με τη φράση «εποπτεία solo plus».

3.2.3.1.2. Ο υπολογισμός της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας αποκλείει κάθε δημιουργία κεφαλαίου εντός του ομίλου (π.χ. μία θυγατρική που κατέχει συμμετοχή στη μητρική εταιρεία ή που της χορηγεί εξηρημένο δάνειο). Ο υπολογισμός της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας πραγματοποιείται σύμφωνα με μία από τις μεθόδους που περιγράφονται στο παράρτημα I και θεωρούνται ισοδύναμες όσον αφορά τα θέματα προληπτικής εποπτείας.

3.2.3.1.3. Οι δύο πρώτες μέθοδοι (1. αφαίρεση και συνένωση· 2. αφαίρεση των απαιτήσεων φερεγγυότητας) υπολογίζουν τη φερεγγυότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων σε κάθε επίπεδο του ομίλου χωρίς να ενοποιούν τη χρηματοοικονομική κατάσταση του ασφαλιστικού ομίλου (αρχή από τη βάση προς τα πάνω). Η τρίτη μέθοδος (που βασίζεται στη λογιστική ενοποίηση) προσφέρει τη δυνατότητα άσκησης στην κορυφή του ομίλου.

3.2.3.2. Η μέθοδος της αφαίρεσης και συνένωσης, συνίσταται στον υπολογισμό της διαφοράς μεταξύ:

— του αθροίσματος των στοιχείων του συντελεστή φερεγγυότητας της εποπτευόμενης επιχείρησης και του αναλογικού

μεριδίου της εποπτευόμενης επιχείρησης στο συντελεστή φερεγγυότητας της συνδεδεμένης επιχείρησης,

— και, του αθροίσματος της λογιστικής αξίας των στοιχείων του συντελεστή φερεγγυότητας της συνδεδεμένης επιχείρησης και της απαίτησης φερεγγυότητας της εποπτευόμενης επιχείρησης και του αναλογικού μεριδίου της υποχρέωσης φερεγγυότητας της συνδεδεμένης επιχείρησης.

3.2.3.2.1. Με άλλα λόγια, πρόκειται για την αφαίρεση από το κεφάλαιο που ορίζει ο νόμος για την εποπτευόμενη επιχείρηση της απαίτησης για το κεφάλαιο, λαμβανομένων υπόψη των συνδεδεμένων επιχειρήσεων.

3.2.3.3. Η μέθοδος αφαίρεσης των απαιτήσεων φερεγγυότητας δεν χρησιμοποιείται ευρέως. Διαφέρει από τη μέθοδο της αφαίρεσης και συνένωσης διότι στον υπολογισμό λαμβάνεται μόνο υπόψη, βάσει της συνδεδεμένης επιχείρησης, το αναλογικό μερίδιο της απαίτησης φερεγγυότητας.

3.2.3.3.1. Αυτό ισοδυναμεί με το ότι το κεφάλαιο που ορίζεται από το νόμο για την εποπτευόμενη επιχείρηση πρέπει να είναι ίσο ή ανώτερο από το άθροισμα των απαιτήσεων φερεγγυότητας του συνόλου (εποπτευόμενη επιχείρηση και συνδεδεμένες επιχειρήσεις).

3.2.3.4. Η μέθοδος που βασίζεται στη λογιστική ενοποίηση, που ισχύει στην Ισπανία και τη Γαλλία σύμφωνα με διαφορετικούς όρους, συνίσταται στον υπολογισμό του αθροίσματος των ατομικών απαιτήσεων του συντελεστή φερεγγυότητας των επιχειρήσεων του ομίλου από το οποίο πρέπει να αφαιρεθεί το αποτέλεσμα των ιδίων κεφαλαίων του ομίλου. Οι αρχές που τη διέπουν αποκλείουν τη διπλή χρήση των ιδίων κεφαλαίων χάρη στη διαδικασία λογιστικής ενοποίησης, που καταργεί αυτόματα τις συμμετοχές εντός του ομίλου.

3.2.3.4.1. Η ΟΚΕ φρονεί ότι δεν έχει τα μέσα για να αξιολογήσει κατά πόσον οι μέθοδοι είναι ισοδύναμοι και αν θα εφαρμόζονται από τις εποπτικές αρχές κάτω από ταυτόσημες συνθήκες. Τονίζει ότι το πρόβλημα αυτό είναι απόλυτα ουσιώδες και ότι πρέπει να του δοθεί ιδιαίτερη προσοχή.

3.2.3.5. Οι ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου υπόκεινται σε διαφορετική μεταχείριση από εκείνη των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Στο άρθρο 10 προβλέπεται ένας προειδοποιητικός έλεγχος του τύπου «επενέργειας μοχλού». Δεν πρόκειται, ακριβώς, για τον έλεγχο της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας, αλλά για ένα μέσο με το οποίο θα εκτιμάται εάν το χρέος της εταιρείας χαρτοφυλακίου έχει διατεθεί για τη χρηματοδότηση των θυγατρικών της και μπορεί να δημιουργήσει υπερβολική ένταση στον όμιλο των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Οι μέθοδοι υπολογισμού που περιγράφονται στο παράρτημα II (προειδοποιητικός έλεγχος φερεγγυότητας και «έλεγχος λογιστικής ενοποίησης») έχουν μετριασθεί σε σχέση με εκείνες που εφαρμόζονται για την πρόληψη της διπλής χρησιμοποίησης των ιδίων κεφαλαίων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και οι κυρώσεις δεν φαίνεται να έχουν την ίδια εμβέλεια: δυνάμει

του άρθρου 9 θα πρέπει να λαμβάνονται μέτρα μόλις το ποσοτικό κριτήριο της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας καθίσταται αρνητικό· δυνάμει του άρθρου 10, τα μέτρα που ενδεχομένως πρέπει να ληφθούν αφήνονται στην εκτίμηση των ελεγκτικών αρχών και δεν χρειάζεται να εφαρμοσθεί κανένα ποσοτικό κριτήριο που έχει καθορισθεί εκ των προτέρων, ούτε καμία αυτόματη επιβολή κυρώσεων.

3.3. Σχετικά με την περίμετρο του ομίλου

3.3.1. Στη σημερινή της μορφή η πρόταση οδηγίας ορίζει την περίμετρο του ασφαλιστικού ομίλου με βάση τις άμεσες ή έμμεσες σχέσεις με θυγατρικές ή με συμμετοχές μεταξύ των διαφόρων επιχειρήσεων που απαρτίζουν τον όμιλο.

3.3.1.1. Οι ορισμοί που προτείνονται για τις μητρικές και τις θυγατρικές επιχειρήσεις και τις συμμετοχές έχουν ληφθεί από την οδηγία 92/30/ΕΟΚ σχετικά με την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων επί ενοποιημένης βάσης και από την 7η οδηγία 83/349/ΕΟΚ για τους ενοποιημένους λογαριασμούς.

Συνεπώς, η συμμετοχή ορίζεται αποκλειστικά με ποσοτικό κριτήριο: δηλαδή την κατοχή τουλάχιστον του 20 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου.

3.3.1.2. Πάντως, στο άρθρο 11 της παρούσας πρότασης οδηγίας προβλέπεται ότι, κατά παρέκκλιση και για μία περίοδο τεσσάρων ετών, η οποία λήγει την 1η Ιουλίου 2001, το ποσοστό συμμετοχής μπορεί να αυξηθεί από 20 % σε 25 %. Η παρέκκλιση αυτή πρόκειται να εφαρμοσθεί στο σύνολο των απαιτήσεων της οδηγίας, είτε πρόκειται για την παραγωγή πληροφοριών, πράξεων εντός του ομίλου, είτε για την απαίτηση της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας.

3.3.1.3. Το πρόβλημα της περιμέτρου του ομίλου ή μάλλον, του ποσοστού συμμετοχής από το οποίο θα εφαρμόζεται η συμπληρωματική εποπτεία δεν τίθεται με τους ίδιους όρους όπως για τα πιστωτικά ιδρύματα.

3.3.1.3.1. Πράγματι, μπορεί κανείς να παρατηρήσει, με βάση τον περιορισμένο αριθμό των εταιρειών που έχουν περιέλθει σε κατάσταση παύσης πληρωμών, ότι οι κίνδυνοι μετάδοσης σε ένα ασφαλιστικό όμιλο δεν είναι τόσο υψηλοί ούτε έχουν την ίδια εμβέλεια όπως σε άλλους χρηματοπιστωτικούς τομείς, κυρίως, λόγω της αρχής της εξειδίκευσης των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων, της ικανότητας ταχείας μεταφοράς των χαρτοφυλακίων επενδύσεων και της ύπαρξης των κανόνων πρόληψης που εφαρμόζονται σε κάθε ασφαλιστική επιχείρηση.

3.3.1.3.2. Επομένως, πρέπει να εξετασθούν τρία βασικά ζητήματα:

- οι αντίστοιχοι ρόλοι της επιχείρησης και της ελεγκτικής αρχής κατά την οριοθέτηση της περιμέτρου του ομίλου,
- η ειδική περίπτωση των προσωπικών εταιρειών,
- ο προσδιορισμός του ποσοστού συμμετοχής.

3.3.1.4. Όσον αφορά τους αντίστοιχους ρόλους της επιχείρησης και της ελεγκτικής αρχής για την οριοθέτηση της περιμέτρου του ομίλου, η ΟΚΕ τονίζει ότι, σύμφωνα με την πρακτική, η ασφαλιστική επιχείρηση καθορίζει, κατά τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας και βασιζόμενη, που είναι το πιο σύνηθες, στην περίμετρο της ενοποίησης των λογαριασμών, όπως αυτοί βεβαιώνονται από τους ορκωτούς λογιστές, τις επιχειρήσεις που θα υποβληθούν στη συμπληρωματική εποπτεία, ενώ η ελεγκτική αρχή διατηρεί την ευχέρεια να αμφισβητήσει την επιλογή της επιχείρησης και να αποδείξει ότι ορισμένες συμμετοχές πρέπει να επαναπροσδιορισθούν. Η ΟΚΕ κρίνει, εξάλλου, απαραίτητο να δοθούν εγγυήσεις για την ομοιόμορφη εφαρμογή του ευρωπαϊκού δικαίου.

3.3.1.5. Όταν πρόκειται για ομίλους ασφαλιστικών επιχειρήσεων, των οποίων η συνοχή δεν εξαρτάται αποκλειστικά από τις σχέσεις κεφαλαίου (αλληλσφαιλίσεις, ασφαλιστικά ταμεία ...) οι οποίες και περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής της προτεινόμενης οδηγίας, η ΟΚΕ διερωτάται ως προς το «εύστοχο» των ορισμών του άρθρου 1 σε σχέση με την μη κεφαλαιοκρατική οργάνωση των ομίλων αυτών, καθόσον μάλιστα το καθεστώς τους διαφέρει, σε μεγάλο βαθμό, από το ένα κράτος μέλος στο άλλο.

Η ΟΚΕ επιθυμεί να διευκρινισθεί το σημείο αυτό, βάσει του κοινοτικού κεκτημένου.

3.3.1.6. Αναφορικά με τον προσδιορισμό του κατώτερου ποσοστού συμμετοχής η ΟΚΕ παρατηρεί ότι οι διακρίσεις στις οποίες προβαίνει η πρόταση οδηγίας στο άρθρο 1, παράγραφος 1, εδάφια γ), δ), ε) μεταξύ μητρικής και συμμετέχουσας επιχείρησης, και μεταξύ θυγατρικής και συνδεδεμένης επιχείρησης, υπάρχει κίνδυνος να προκαλέσουν σύγχυση.

3.3.1.6.1. Το πρόβλημα είχε ήδη τεθεί και όσον αφορά την 7η οδηγία του Συμβουλίου 83/349/ΕΟΚ της 13ης Ιουνίου 1983, η οποία διέκρινε με σαφήνεια τις περιπτώσεις σε εκείνες που η ελεγκτική εξουσία στηρίζεται στην πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου, σε εκείνες που βασίζεται σε συμφωνίες, σε εκείνες που η αποτελεσματική ελεγκτική εξουσία διαπιστώνεται με βάση μία συμμετοχή μειοψηφίας και τέλος, σε εκείνες που ασκείται μία από κοινού επιρροή. Συνεπώς, η ΟΚΕ επιθυμεί να διευκρινισθεί το θέμα. Η μητρική επιχείρηση και η θυγατρική θα πρέπει να προσδιορίζονται βάσει του συνόλου του άρθρου 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ για τους ενοποιημένους λογαριασμούς, χωρίς να είναι ανάγκη να αναφέρεται η έννοια της δεσπόζουσας επιρροής που περιλαμβάνεται ήδη στο εν λόγω άρθρο. Άλλωστε, αυτή η λύση επελέγη στις τρίτες οδηγίες για την πρωτασφάλιση ζωής και για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής, η οποία επιτρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη «η αποτελεσματική άσκηση ελέγχου» και η έννοια της από κοινού επιρροής.

3.3.1.6.2. Και ο ορισμός της συμμετοχής παρουσιάζει πρόβλημα. Ένα κριτήριο αμιγώς ποσοτικό — «η άμεση ή έμμεση κατοχή τουλάχιστον του 20 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμά-

των ψήφου μιας επιχείρησης» — δεν ανταποκρίνεται στην οικονομική πραγματικότητα στον τομέα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Η ΟΚΕ φρονεί ότι ο ορισμός της συμμετοχής πρέπει να ανταποκρίνεται στην οικονομική πραγματικότητα όσον αφορά την επιρροή που ασκεί η επιχείρηση που κατέχει τη συμμετοχή, χωρίς να δημιουργείται αλληλεπικάλυψη ή σύγχυση με τους ορισμούς της μητρικής επιχείρησης και της θυγατρικής. Αυτό συνεπάγεται, αυτοδικαίως, την κατάργηση της παρέκκλισης του άρθρου 11.

3.3.1.6.3. Η ΟΚΕ προτείνει, συνεπώς, να εξισοροποιηθεί το ποσοτικό κριτήριο του 20 % ή πλέον των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου της επιχείρησης που έχει υποθετικό χαρακτήρα από ποιοτικά κριτήρια όπως ο «μόνιμος δεσμός» και η «συμβολή στη δραστηριότητα της συμμετέχουσας επιχείρησης», που αποτελούν έννοιες του άρθρου 17 της 4ης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ της 25ης Ιουλίου 1978.

3.3.1.6.4. Η ΟΚΕ επισημαίνει, τελικά, ότι οι μετριάσιμοι αυτοί — που αφορούν τον ορισμό συμμετοχής — θα πρέπει να πλαισιωθούν προσεκτικά για να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού.

3.4. Στην πρόταση οδηγίας προβλέπεται ότι η συμπληρωματική εποπτεία εφαρμόζεται στις ανασφαλιστικές επιχειρήσεις και στις εταιρείες χαρτοφυλακίου που γίνονται ενός ομίλου ή που κατέχουν ενδιάμεση θέση.

3.4.1. Η υπαγωγή στις διατάξεις της πρότασης οδηγίας των ασφαλιστικών εταιρειών χαρτοφυλακίου και των ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, οι οποίες δεν υπάγονται, γενικά, σε ατομική εποπτεία, όπως το αναγνωρίζει η Επιτροπή, χρειάζεται έναν προσεκτικό έλεγχο, ιδίως όσον αφορά τον προειδοποιητικό έλεγχο για τη δημιουργία πλασματικού κεφαλαίου.

3.4.2. Πρέπει να εξετασθεί κατά πόσον είναι πραγματικοί οι κίνδυνοι που ενυπάρχουν στις οικονομικές σχέσεις των επιχειρήσεων αυτών σε σχέση με τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου, και ιδιαίτερα τις δυνατότητες δημιουργίας καταστατικού πλασματικού κεφαλαίου το οποίο θα έχει δημιουργηθεί από το διπλό υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων.

3.4.3. Σχετικά με τις εταιρείες χαρτοφυλακίου

3.4.3.1. Μία εταιρεία χαρτοφυλακίου που είναι επικεφαλής ενός ομίλου μπορεί να επωφεληθεί εξωτερικών δανείων που προστίθενται στα μόνιμα κεφάλαιά της χωρίς αυτά να συνεπάγονται, για τον υπόλοιπο ασφαλιστικό όμιλο, άλλους κινδύνους εκτός από την υποχρέωση της χρηματοδότησής τους. Στο επίπεδο αυτό, μία μέτρια ανεπάρκεια από απόψεως συντελεστή δεν δημιουργεί, εξ αιτίας μόνο αυτού του λόγου, συνέπειες ίδιας βαρύτητας με εκείνες που παράγονται από το διπλό υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων, σε στενή έννοια.

3.4.3.1.1. Μία εταιρεία χαρτοφυλακίου μπορεί, επίσης, να προβεί σε εσωτερικό δανεισμό από τον όμιλο. Η Επιτροπή θεωρεί ότι στην περίπτωση αυτή, όπως και για τον εξωτερικό δανεισμό δικαιολογείται ένας προειδοποιητικός έλεγχος όσον αφορά το κεφάλαιο-μοχλός (capital leveraging) προκειμένου να διασφαλισθεί η καλύτερη πρόληψη των κινδύνων που διατρέχει

ο όμιλος. Ωστόσο, φαίνεται ότι η εκ των υστέρων εποπτεία των πράξεων εντός του ομίλου και οι ειδικές διατάξεις που αφορούν τον αποκλεισμό της δημιουργίας πλασματικού κεφαλαίου στο εσωτερικό του ομίλου, όπως αυτές αναφέρονται στην τροποποιημένη παράγραφο 3.2.3.1.2 της παρούσης γνωμοδότησης, αρκούν από μόνες τους για να επιτρέψουν στην εποπτική αρχή να αποκαλύψει, αποτελεσματικά, τις πηγές δημιουργίας του πλασματικού κεφαλαίου, χωρίς να είναι απαραίτητη και η προσφυγή στον έλεγχο για το αποτέλεσμα που είχε το κεφάλαιο-μοχλός.

3.4.3.1.2. Η περίπτωση των ενδιάμεσων εταιρειών χαρτοφυλακίου είναι λίγο διαφορετική για λόγους που σχετίζονται με την ύπαρξη των τριών μεθόδων. Πράγματι, η 3η μέθοδος που βασίζεται στη λογιστική ενοποίηση δεν περιλαμβάνει την ενδιάμεση εταιρεία χαρτοφυλακίου. Δεν συμβαίνει το ίδιο στις μεθόδους 1 και 2. Εάν ο αποκλεισμός τους από το πεδίο ελέγχου εμποδίζει την πρόσβαση στις θυγατρικές ασφαλιστικές εταιρείες των ομίλων, θεωρητικά, μπορεί να αποτελέσουν απειλή για τη δημιουργία πλασματικού κεφαλαίου.

3.4.3.1.3. Το πρόβλημα πρέπει, επίσης, να εξετασθεί και από την άποψη των ομίλων αλληλασφάλισης οι οποίοι έχουν στην κορυφή τους ασφαλιστική επιχείρηση που έχει το καθεστώς προσωπικής εταιρείας και οι οποίοι θα υπήγοντο αποκλειστικά στις διατάξεις του άρθρου 9 για την υποχρέωση προσαρμογής της φερεγγυότητας με ενδεχόμενη κύρωση, το πολύ, αφαίρεση της έγκρισης σε περίπτωση ανεπάρκειας του συντελεστή.

3.4.3.1.4. Έχοντας υπόψη τα εν λόγω διάφορα στοιχεία, η ΟΚΕ φρονεί ότι δεν έχει αποδειχθεί ότι είναι απαραίτητο να εφαρμόζονται και στις εταιρείες χαρτοφυλακίου έναν έλεγχο σχετικά με το κεφάλαιο-μοχλός (capital leveraging) αλλά το πρόβλημα πρέπει να εξετασθεί και από την πλευρά των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού που πιθανόν να πραγματοποιηθούν στην Α ή Β αγορά, ή μεταξύ της Α ή Β μορφής ασφαλιστικής επιχείρησης (προσωπικές εταιρείες ή εταιρείες κεφαλαίων).

3.4.3.1.5. Εάν δεν ήταν τελικά δυνατόν να τεθεί υπό αμφισβήτηση ο προειδοποιητικός έλεγχος όσον αφορά τη σχέση κεφάλαιο-μοχλός/κεφάλαιο των ασφαλιστικών εταιρειών χαρτοφυλακίου, στην περίπτωση αυτή η ΟΚΕ θα ήταν της άποψης ότι ο έλεγχος θα έπρεπε να μετριάσθαι και να επιτρέπεται σε αυτές τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου να χρηματοδοτούν, προς το συμφέρον των ασφαλιστικών επιχειρήσεων του ομίλου και των ασφαλισμένων, την ανάπτυξή τους στην αγορά κεφαλαίων, αφού θα μπορούσαν να προσφεύγουν σε μία ποικιλία μέσων. Το παράρτημα ΙΙ πρέπει να διασαφηνισθεί και να διευκρινισθεί, επακριβώς η εμβέλεια των πιθανών κυρώσεων, που θα μπορεί να αποφασίζει η εποπτική αρχή.

3.4.3.1.6. Όσον αφορά τη μέθοδο 3, δηλ. τη μέθοδο που βασίζεται στη λογιστική ενοποίηση, ο έλεγχος της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας θα πρέπει να σταματά στη μεγαλύτερη ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου και να μην έχει τη δυνατότητα να εξετάζει τις υποχρεώσεις της επιχείρησης που δεν έχει ακόμη λάβει την άδεια.

3.4.3.1.7. Τέλος, η ΟΚΕ εκφράζει την ικανοποίησή της που η πρόταση οδηγίας επιφυλάσσει διαφορετική μεταχείριση για τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου και τις ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου μικτής δραστηριότητας. Οι πρώτες υπάγονται στο άρθρο 10 και στον προειδοποιητικό έλεγχο όσον αφορά το κεφάλαιο-μοχλός που αναφέρεται στο παράρτημα II, ενώ οι ασφαλιστικές εταιρείες μικτής δραστηριότητας δεν υποβάλλονται παρά σε μία συμπληρωματική, μερική εποπτεία βάσει των άρθρων 5, παράγραφος 2, 6 και 8 (πρόσβαση στις πληροφορίες και δήλωση των συναλλαγών που πραγματοποιούνται εντός του ομίλου. Πάντως, πρέπει να καταστεί σαφές ότι σε καμία περίπτωση δεν αποκαλούνται οι ασφαλιστικές εταιρείες μικτής δραστηριότητας «μητρική ασφαλιστική επιχείρηση που είναι τμήμα ενός ομίλου» σύμφωνα με την έννοια του παραρτήματος II.

3.4.4. Σχετικά με τις αντασφαλιστικές επιχειρήσεις

3.4.4.1. Πρέπει να παρατηρηθεί ότι δεν είναι διαφορετικής φύσης ο κίνδυνος που δημιουργείται από τη μη τήρηση των εμπορικών υποχρεώσεων που περιέχονται σε μία αντασφαλιστική σύμβαση, ανάλογα με το αν ο κίνδυνος πραγματοποιηθεί εντός του ιδίου ομίλου ή μεταξύ μιας εκχωρούσης επιχείρησης και μιας αντασφαλιστικής επιχείρησης που δεν τις συνδέει μετοχικός δεσμός.

3.4.4.2. Η ΟΚΕ είναι ευαίσθητη στη δύναμη του επιχειρήματος του αποκλεισμού διότι οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που υποβάλλονται, μόνο σε πέντε κράτη μέλη, στον ατομικό έλεγχο φερεγγυότητας δεν πρέπει να εμπίπτουν στο πεδίο της υποχρέωσης για την προσαρμογή της φερεγγυότητας.

3.4.4.3. Η ΟΚΕ αντελήφθη, επίσης, ορθώς ότι η Επιτροπή προτείνοντας την συμπερίληψη των συμμετοχών των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων στον έλεγχο της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας, εξέφρασε την άποψη ότι οι ελεγκτικές αρχές έχουν τα μέσα να προβλέπουν τους κινδύνους που μπορεί να προκαλέσει μία θυγατρική αντασφαλιστική επιχείρηση στον όμιλο που ανήκει, ακόμη και αν είναι δυνατόν να καταγράφονται, γενικότερα, στο πλαίσιο των πράξεων εντός του ομίλου, εκτός από την περίπτωση που θα ιδρυθεί, αποκλειστικά, μία θυγατρική αντασφαλιστική επιχείρηση για να επωμισθεί τα βάρη του ομίλου.

3.4.4.4. Ακόμη, η ΟΚΕ συνάγει ότι η πιο ενδεδειγμένη λύση για τις διάφορες σχετικές καταστάσεις είναι να αφεθεί στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών η εξέταση των συμμετοχών των επιχειρήσεων αντασφάλισης όσον αφορά τις απαιτήσεις της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας. Όμως, θα έπρεπε να ανατεθεί στην Επιτροπή να εποπτεύει για ενδεχόμενες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, οι οποίες θα δημιουργούντο εξ αιτίας της έγκρισης ενός μη ενιαίου κανόνα (βλ. ανωτέρω σημείο 4.3.2). Η ΟΚΕ διαπιστώνει επίσης, ότι το ζήτημα της ατομικής εποπτείας των αντασφαλιστικών επιχειρήσεων επανέρχεται, όλο και πιο συχνά, και ότι θα πρέπει να προσεχθεί την κατάλληλη στιγμή, αφού το κείμενο της οδηγίας αυτής δεν αποτελεί το κατάλληλο πλαίσιο.

3.5. Σχετικά με τα ίδια κεφάλαια

3.5.1. Με στόχο να απαλειφθούν οι συνέπειες από το διπλό υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων, στην πρόταση οδηγίας προβλέπεται κυρίως να επιβληθούν συμπληρωματικές απαιτήσεις στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις στον τομέα των ιδίων κεφαλαίων, αποκλείοντας από τον υπολογισμό των διαθέσιμων ιδίων κεφαλαίων τα αποθεματικά κερδών και τα μελλοντικά κέρδη των ασφαλιστικών επιχειρήσεων από τις ασφάλειες ζωής (βλ. παράρτημα 1 — 1.B, τελευταία παράγραφος).

3.5.2. Το πρόβλημα που τίθεται είναι το εξής: λόγω της μεγάλης διάρκειας των υποχρεώσεων τους οι επιχειρήσεις ασφάλισης ζωής της ΕΕ εφαρμόζουν με μεγάλη σύνεση τους μαθηματικούς υπολογισμούς για τα αποθεματικά τους που προορίζονται για την αντιμετώπιση των υποχρεώσεων τους βάσει των ασφαλιστηρίων. Εξάλλου, τους το επιβάλλει και ο νόμος. Ως εκ τούτου, τα ίδια κεφάλαιά τους είναι, σχετικά, λιγότερο σημαντικά, σε σύγκριση με τα κεφάλαια των επιχειρήσεων ασφάλισης εκτός της ασφάλειας ζωής. Αυτό δικαιολογείται στο μέτρο που στα αποθεματικά κερδών και στα μελλοντικά κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία που δεν διανέμονται στους ασφαλισμένους και τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη των απωλειών.

3.5.3. Η ΟΚΕ διαπιστώνει ότι η ρύθμιση του ελέγχου solo λαμβάνει υπόψη την ιδιαιτερότητα των επιχειρήσεων πρωτασφάλισης ζωής, αναγνωρίζοντας τα μη διανεμηθέντα αποθεματικά κερδών και, με τη συμφωνία των ελεγκτικών αρχών, τα μελλοντικά κέρδη, έως ένα ορισμένο ποσό, ως ίδια κεφάλαια για τον υπολογισμό της φερεγγυότητας.

3.5.4. Δεδομένου ότι ο στόχος είναι να αρθούν οι επιπτώσεις από το διπλό υπολογισμό των ιδίων κεφαλαίων, η άρνηση της αναγνώρισης των στοιχείων φερεγγυότητας, τα οποία δεν προέρχονται από πράξεις εντός του ομίλου, θα παραμελούσε το στόχο στον οποίο προσβλέπει η πρόταση της οδηγίας.

3.5.5. Η παρατήρηση αυτή ισχύει επίσης και για τα στοιχεία αξιολόγησης των θυγατρικών. Από τη στιγμή που αυτές έχουν αναγνωρισθεί ατομικά από τις αρμόδιες αρχές της ΕΕ, είναι φυσικό να αναγνωρίζονται και σε επίπεδο ομίλου, ανεξάρτητα από τον καταλογισμό που έχει διενεργηθεί στον ισολογισμό μεταξύ υλικών και αύλων στοιχείων του ενεργητικού. Οι διαφορές και τα έξοδα απόκτησης που μεταφέρονται, εφόσον το επιτρέπουν τα μελλοντικά κέρδη, θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στον υπολογισμό των συστατικών στοιχείων των ιδίων κεφαλαίων.

4. Ειδικές παρατηρήσεις

Η ΟΚΕ επισημαίνει, κατ'αρχάς, ότι στο κείμενο υπάρχουν πολλές ανακρίβειες που μπορούν να καταστήσουν δυσχερή τη μεταφορά της οδηγίας στα εθνικά δίκαια και να προκαλέσουν νομική ασάφεια κατά την εφαρμογή.

4.1. Άρθρο 1

4.1.1. Το άρθρο αυτό, στο οποίο περιέχονται οι ορισμοί, θα μπορούσε να συμπληρωθεί επωφελώς με τη διευκρίνιση

των φράσεων «τα στοιχεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη του περιθωρίου φερεγγυότητας», «επιχείρηση άμεσα ή έμμεσα συνδεδεμένη» όροι που περιέχονται ήδη και σε άλλες κοινοτικές οδηγίες. Η ΟΚΕ διερωτάται, επίσης, όσον αφορά την έννοια του «κυρίως» που χρησιμοποιείται στον ορισμό της «ασφαλιστικής εταιρείας χαρτοφυλακίου» (η) και εκφράζει το φόβο μήπως ερμηνευθεί διαφορετικά από τις ελεγκτικές αρχές.

4.1.2. Για να αντληθούν τα συμπεράσματα των σκέψεων που αναπτύχθηκαν στις παραγράφους 3.3.1.6 και ΕΠ αναφορικά με τον προσδιορισμό του ελάχιστου ποσοστού συμμετοχής η ΟΚΕ προτείνει να υιοθετηθούν οι εξής ορισμοί όσον αφορά τη μητρική επιχείρηση, τη θυγατρική και τη συμμετοχή:

- γ) “μητρική επιχείρηση” νοείται η μητρική επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ.
- δ) “θυγατρική” νοείται η θυγατρική επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ. Όλες οι θυγατρικές άλλων θυγατρικών επιχειρήσεων θεωρούνται επίσης θυγατρικές της αρχικής επιχείρησης.
- ε) “συμμετοχή”: μία συμμετοχή κατά την έννοια του άρθρου 17 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ.»

4.2. Άρθρο 2

4.2.1. Η οδηγία θα εφαρμοσθεί στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, υπό την έννοια των τρίτων οδηγιών για την πρωτασφάλιση ζωής και εκτός της ασφάλειας ζωής, οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό δεν εμποδίζει την αρμόδια εποπτική αρχή να αναζητήσει πληροφορίες για μια συνδεδεμένη ή συμμετέχουσα επιχείρηση που βρίσκεται σε τρίτη χώρα.

4.2.2. Η ΟΚΕ παρατηρεί ότι, στην περίπτωση που εταιρείες χαρτοφυλακίου έχουν την έδρα τους σε ορισμένες τρίτες χώρες, η αναζήτηση πληροφοριών πιθανόν να είναι δύσκολη τόσο για τις εποπτικές αρχές όσο και για τις επιχειρήσεις οι οποίες είναι συμμετέχουσες ή συνδεδεμένες με την εταιρεία χαρτοφυλακίου.

4.3. Άρθρο 3

4.3.1. Η ρύθμιση των ορισμών της μητρικής επιχείρησης, της θυγατρικής και της συμμετοχής, που προτείνεται από την ΟΚΕ έχει ως συνέπεια ότι το πεδίο ελέγχου της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας, βάσει του άρθρου 9, περιορίζεται, ipso facto, στις σχέσεις μητρικής-θυγατρικής στις οποίες συμπεριλαμβάνονται όλες οι περιπτώσεις άσκησης από κοινού η δεσπό-

ζουσας επιρροής αλλά αποκλείουν όλες τις περιπτώσεις άσκησης σημαντικής επιρροής αφού αυτές εξαρτώνται από την έννοια της συμμετοχής.

4.3.2. Επιπλέον των γενικών παρατηρήσεων που έχουν ήδη διατυπωθεί, πρέπει να τονισθεί ότι η ρήτρα εξαιρέσεως, που προβλέπεται για τις επιχειρήσεις των τριών χωρών στις οποίες η πρόσβαση στην πληροφόρηση είναι δυσχερής, πειθαρχεί σε μία ανάγκη. Αλλά η ρήτρα αυτή δημιουργεί στρέβλωση του ανταγωνισμού και μάλιστα αποτελεί προτροπή σε μετεγκατάσταση.

4.3.3. Η ΟΚΕ προτείνει, κατά το πρότυπο των διατάξεων που περιέχονται στο άρθρο 8 της οδηγίας 92/30/ΕΟΚ για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων επί ενοποιημένης βάσης, να προβλεφθεί στην παρούσα οδηγία ένα παρόμοιο άρθρο που θα αναφέρεται στη δυνατότητα της Επιτροπής να διαπραγματεύεται, κατόπιν εξουσιοδότησης του Συμβουλίου, συμφωνίες με τρίτες χώρες.

Θα μπορούσε να προστεθεί ένα νέο άρθρο με την εξής διατύπωση:

«Πρόσθετο άρθρο

1. Η Επιτροπή μπορεί να υποβάλει στο Συμβούλιο προτάσεις, είτε ύστερα από αίτηση κράτους μέλους είτε κατόπιν δικής της πρωτοβουλίας, προκειμένου να διαπραγματευθεί συμφωνίες με μία ή περισσότερες τρίτες χώρες με σκοπό να συμφωνηθούν οι όροι εφαρμογής της συμπληρωματικής εποπτείας των επιχειρήσεων που αποτελούν μέρος ενός ασφαλιστικού ομίλου:

— στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις των οποίων η έδρα της μητρικής επιχείρησης είναι εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα·

— και στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν εγκατασταθεί σε τρίτη χώρα, των οποίων η ασφαλιστική επιχείρηση, η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου ή η ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου μικτής δραστηριότητας είναι η μητρική τους και έχει την έδρα της στην Κοινότητα.

2. Οι συμφωνίες αυτές αποβλέπουν, όπως οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και των τρίτων χωρών συλλέγουν τις αναγκαίες πληροφορίες για την εποπτεία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που ανήκουν στη δικαιοδοσία τους.

3. Η Επιτροπή εξετάζει με την επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και την κατάσταση που δημιουργείται εξ αιτίας τους.»

Οι πρώτες διαπραγματεύσεις θα μπορούσαν να αφορούν τις χώρες του ΟΟΣΑ, που δεν συμμετέχουν στον ΕΟΧ, στις οποίες έχουν την καταστατική της έδρα οι επιχειρήσεις που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του υπολογισμού όσον αφορά την υποχρέωση προσαρμογής της φερεγγυότητας του άρθρου 9.

4.4. Άρθρο 5

4.4.1. Από την προσοχή της ΟΚΕ δεν διέφυγε ο ιδιαίτερα δεσμευτικός χαρακτήρας της παραγράφου 2 του εν λόγω

άρθρου, η οποία ζητεί από τα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι δεν υπάρχουν νομικοί φραγμοί οι οποίοι εμποδίζουν τις επιχειρήσεις, οι οποίες περιέχονται στο α ή το β κεφάλαιο το πεδίου εφαρμογής της οδηγίας, να ανταλλάσσουν χρήσιμες πληροφορίες για την εποπτική αρχή.

4.4.2. Πράγματι, φαίνεται ότι σε ορισμένα κράτη μέλη η μεταφορά της διάταξης αυτής στο εθνικό δίκαιο θα υποχρεώσει την τροποποίηση του δικαίου των εταιρειών, πράγμα που θα δημιουργήσει τεράστια προβλήματα.

4.4.3. Είναι επίσης σαφές ότι η υποχρέωση αυτή με κανένα τρόπο δεν θα μπορούσε να επιβληθεί στις τρίτες χώρες, πράγμα που θα δημιουργήσει μια πραγματική στρέβλωση του ανταγωνισμού.

4.5. Άρθρο 6

Θα ήταν ευκαίω να τροποποιηθεί η τελευταία φράση της παραγράφου 1 ως εξής:

«οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απευθύνονται στην άμεσα ενδιαφερόμενη επιχείρηση για να εξασφαλίσουν την κοινοποίηση των απαιτούμενων πληροφοριών όταν οι εν λόγω πληροφορίες δεν παρέχονται από την ασφαλιστική επιχείρηση.»

Είναι φυσικό να απευθύνεται η εποπτική αρχή, κατ'αρχάς στην ασφαλιστική επιχείρηση που επιβλέπει. Μόνο στην περίπτωση που η επιχείρηση αυτή δεν της παρέχει τις πληροφορίες που επιθυμεί θα μπορεί να απευθύνεται στις επιχειρήσεις που δεν είναι υπό την εποπτεία της.

4.6. Άρθρο 8

4.6.1. Αυτό το βασικό άρθρο αφορά τις πράξεις εντός του ομίλου. Η αναφορά στην παράγραφο 1, στις «συνήθεις συνθήκες της αγοράς», κατά προσέγγιση μετάφραση του αγγλικού όρου «arm's length», δημιουργεί πρόβλημα, έστω και αν ο όρος «κατ'αρχήν» μειώνει τη σημασία. Πράγματι, σε επίπεδο πρόληψης δεν έχει αποδειχθεί ότι οι πράξεις εντός του ομίλου πρέπει να συνάπτονται βάσει των όρων της αγοράς του ασφαλιστικού τομέα όπως στους άλλους τομείς της οικονομίας. Αυτό είναι ιδιαίτερα ορθό όταν πρόκειται για αντασφαλιστικές πράξεις εντός του ίδιου ομίλου.

4.6.1.1. Είναι ευκαίω να τροποποιηθεί η διατύπωση της εν λόγω παραγράφου στα γαλλικά, καθώς και τις άλλες γλώσσες για τις οποίες δημιουργείται πρόβλημα μετάφρασης, π.χ. «που έχουν συναφθεί σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική».

4.6.2. Η ΟΚΕ διερωτάται για λόγους ισοτιμίας των όρων ανταγωνισμού σχετικά με τον εξαντλητικό χαρακτήρα των περιπτώσεων που περιέχονται στα εδάφια α) και β) της παραγράφου 1, και ιδιαίτερα όσον αφορά τον όρο «φυσικό πρόσωπο που διαθέτει συμμετοχή», καθώς και για τη σκοπιμότητα να διατηρηθεί στην παράγραφο 2 ο όρος «συγκεκριμένα», αφού η απαρίθμηση των κατηγοριών των πράξεων που ακολου-

θεί φαίνεται πλήρως διεξοδική. Πρέπει, επίσης, να προσδιορισθεί με σαφήνεια εάν οι αντασφαλιστικές πράξεις περιέχονται ή όχι στην κατάσταση.

4.6.2.1. Ακόμη, επιβάλλεται να προσδιορισθεί με μεγαλύτερη σαφήνεια η έννοια της σημαντικής πράξης, συνδέοντάς την π.χ. με τις πράξεις που υπάγονται σε μία ειδική διαδικασία απόφασης ή ελέγχου που ισχύει για τα διευθυντικά ή εποπτικά όργανα της επιχείρησης που προβλέπονται από το νόμο.

Η παράγραφος 2 θα μπορούσε να διατυπωθεί ως εξής:

«2. Τα κράτη μέλη επιβάλλουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές, τουλάχιστον μία φορά ετησίως, για τις σημαντικές συναλλαγές που περιγράφονται στην παράγραφο 1, οι οποίες υπάγονται σε μία ειδική διαδικασία απόφασης ή ελέγχου που ισχύει για τα διευθυντικά ή εποπτικά όργανα της επιχείρησης που προβλέπονται από το νόμο, και οι οποίες αφορούν δάνεια, εγγυήσεις, στοιχεία που έχουν χρησιμοποιηθεί κατά τον υπολογισμό του περιθωρίου φερεγγυότητας ή επενδύσεων.»

4.6.3. Τέλος, πρέπει να τεθεί το ερώτημα σχετικά με τις πράξεις εντός του ομίλου, αλλά και γενικότερα, για το σύνολο της πρότασης οδηγίας, για το ειδικό πρόβλημα της συνύπαρξης, εντός του ίδιου ομίλου, πιστωτικών ιδρυμάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Η παρούσα πρόταση οδηγίας αφορά μόνο τους ομίλους οι οποίοι είναι κατ'εξοχήν ασφαλιστικοί και οι οποίοι είναι κάτοχοι συμμετοχών σε τράπεζες. Αυτές θα υπόκεινται στην υποχρέωση των ιδίων κεφαλαίων της τραπεζικής νομοθεσίας και η αξία της συμμετοχής του ασφαλιστή στην τράπεζα θα λαμβάνει υπόψη κατά τον υπολογισμό της φερεγγυότητας.

4.7. Άρθρο 9

4.7.1. Η ΟΚΕ είναι της άποψης να απαλειφθεί από την παράγραφο 2 του άρθρου 9 η φράση «ή συμμετέχουσα επιχείρηση», διότι είναι προβλέψιμη η ανικανότητα των επιχειρήσεων, που είναι συνδεδεμένη με συμμετέχουσες, που έχουν την έδρα τους σε χώρες εκτός ΕΟΧ, να τηρήσουν τις υποχρεώσεις του άρθρου αυτού.

Στην περίπτωση που οι διαπαγματεύσεις που προτείνονται στην παράγραφο 4.3.3 της παρούσας γνωμοδότησης δεν έχουν αίσιο τέλος, τότε, θα πρέπει να επιτραπεί ο αποκλεισμός του υπολογισμού της αξίας των τίτλων συμμετοχής από το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων, παγίων ή μικτών, αντί να αφαιρεθεί μία περιθωριακή απαίτηση για τις εν λόγω θυγατρικές.

Η έννοια της εν λόγω πρότασης είναι, όπως το επιθυμούν, σχεδόν ομόφωνα οι ελεγκτικές αρχές, να περιορισθεί, γεωγραφικά, το πεδίο δράσης του ελέγχου των ασφαλιστικών ομίλων στις χώρες ΕΟΧ. Αυτό θα έχει ως συνέπεια, από πλευράς προληπτικών μέτρων, να αποκλεισθεί η αξία των τίτλων συμμε-

τοχής, που κατέχουν ασφαλιστικές επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε χώρες εκτός ΕΟΧ, από το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων, αντί να υπολογισθεί η απαίτηση περιθωρίου.

4.7.2. Το άρθρο αυτό καθιστά υποχρεωτικό τον υπολογισμό της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας βάσει μιας εκ των τριών μεθόδων που περιγράφονται στο παράρτημα Ι. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, εάν η προσαρμοσμένη φερεγγυότητα είναι αρνητική οι αρμόδιες αρχές θα λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα στο επίπεδο της σχετικής ασφαλιστικής επιχείρησης. Η διατύπωση αυτή είναι διφορούμενη: πρόκειται, άραγε, για κυρώσεις που προβλέπονται με βάση την εποπτεία «solo»; Η διατύπωση θα πρέπει να γίνει σαφέστερη, όπως π.χ. «τα απαραίτητα μέτρα, σε επίπεδο ασφαλιστικής επιχείρησης, στην οποία εφαρμόζεται ο υπολογισμός της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας που πραγματοποιείται σύμφωνα με το παράρτημα Ι της παρούσας οδηγίας».

4.7.3. Στο στάδιο αυτό τίθενται, επίσης, τρία προβλήματα:

- Η επιλογή της μεθόδου επαφίεται στο κράτος μέλος, ωστόσο η οδηγία δεν τους απαγορεύει να επιλέξει περισσότερους μεθόδους εντός της επικράτειάς του. Θα ήταν ευκαίριο να διευκρινισθεί τούτο, προκειμένου να αποφεύγονται διαφορετικές ερμηνείες μεταξύ των κρατών μελών. Στόχος είναι η εκπλήρωση από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις της υποχρέωσης της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας σύμφωνα με μία από τις τρεις μεθόδους.

Εξάλλου, μπορεί να προστεθεί ότι όμιλοι που είναι εγκατεστημένοι σε πολλά κράτη μέλη, ενδεχομένως, να υποχρεωθούν να εφαρμόζουν περισσότερες μεθόδους, ανάλογα με τις απαιτήσεις των διάφορων ελεγκτικών αρχών στις οποίες υπάγονται.

- Οι όμιλοι που έχουν θυγατρικές ή συμμετοχές σε εταιρείες που είναι εγκατεστημένες σε πολλά κράτη μέλη, ενδεχομένως, να υποχρεωθούν να αποφασίσουν μεταξύ των διάφορων κανόνων υπολογισμού για το ελάχιστο ποσό περιθωρίου και κάλυψης της απαίτησης περιθωρίου.

Πρέπει, συνεπώς, να προστεθεί η εξής νέα παράγραφος στο άρθρο 4:

«για τον υπολογισμό της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας εφαρμόζονται οι εγχώριοι κανόνες ατομικής φερεγγυότητας.»

- Ολόκληρη η πρόταση οδηγίας στηρίζεται στην αρχή της ισοτιμίας των προληπτικών μέτρων που προβλέπουν οι τρεις μέθοδοι υπολογισμού της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας, αρχή που θα ήταν άσκοπο να αμφισβητηθεί. Πράγματι, η αμοιβαία αναγνώριση ήταν η μόνη λύση που επιτρέπει να ληφθεί υπόψη η ποικιλία των πρακτικών που ισχύουν στην Ένωση.

4.7.3.1. Η ΟΚΕ μπορεί, παρόλα αυτά, να προτείνει την καθιέρωση μιας έκθεσης εφαρμογής που θα συνταχθεί από την Επιτροπή δύο ή τρία χρόνια μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας προκειμένου να παρουσιασθούν, πάνω σε αντικειμε-

νική βάση, τα πρώτα αποτελέσματα των υπολογισμών. Η λύση αυτή, που χρησιμοποιείται ευρέως σε άλλους τομείς, θα επιτρέψει να καθησυχασθούν ορισμένοι επιχειρηματίες οι οποίοι φοβούνται την εμφάνιση στρεβλώσεων του ανταγωνισμού που συνδέονται τόσο με τις απαιτήσεις για υψηλά μάλλον περιθώρια ανάλογα με τη μέθοδο που θα επιλεγεί όσο και με την κυμαινόμενη αποτελεσματικότητα των εθνικών εποπτικών αρχών.

4.8. Άρθρο 10

4.8.1. «Στο άρθρο αυτό ορίζεται ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να εφαρμόζουν στις ασφαλιστικές εταιρείες που ανήκουν σε ασφαλιστικές εταιρείες χαρτοφυλακίου μία από τις συμπληρωματικές μεθόδους εποπτείας, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.»

Οι σχετικές παρατηρήσεις της ΟΚΕ στο σημείο 3.4.3 πιθανόν να οδηγήσουν χαρτοφυλακίου μία από τις συμπληρωματικές μεθόδους εποπτείας, στο να υποβληθεί η σύσταση να απαλειφθεί το άρθρο 10 ή τουλάχιστον να επαναδιατυπωθεί σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ. Προκειμένου να περιορισθεί ο έλεγχος των εξωτερικών δανεισμών των ασφαλιστικών εταιρειών χαρτοφυλακίου σε εκείνους που θα μπορούσαν να επιδεινώσουν τη δανειακή κατάσταση των επιχειρήσεων του ασφαλιστικού ομίλου.

4.8.2. Η ΟΚΕ δεν θεωρεί απόλυτα σαφές το καθεστώς του παραρτήματος αυτού.

Πράγματι, σε περίπτωση εποπτείας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υπάγονται στην οδηγία, ο κίνδυνος που μπορεί να προκύψει από μία ασφαλιστική εταιρεία χαρτοφυλακίου για τις εν λόγω επιχειρήσεις μπορεί να είναι αμελητέος σε ορισμένες περιπτώσεις, ενώ σε άλλες όχι, έστω και εάν η ανεπάρκεια των ιδίων κεφαλαίων μπορεί να εμφανισθεί στο επίπεδο αυτό, τόσο περισσότερο όταν το κεφάλαιο που συνεισφέρεται από την εταιρεία χαρτοφυλακίου παραμένει ακόμη και σε περίπτωση πτώχευσης στην εταιρεία χαρτοφυλακίου.

4.8.2.1. Η ΟΚΕ επεσήμανε ήδη, ότι οι κυρώσεις που αναφέρονται στα άρθρα 9 και 10 της πρότασης οδηγίας δεν ήταν εξίσου ικανοποιητικές. Διερωτάται σχετικά με το ποιοι είναι οι νομικοί λόγοι που θα επέτρεπαν να δικαιολογηθεί η χρήση δύο διαφορετικών επιθέτων και προτείνει, σε περίπτωση που δεν υφίστανται οι λόγοι αυτοί, η ίδια έκφραση, να χρησιμοποιηθεί στα άρθρα 9 και 10, «κατάλληλα μέτρα» όπως συμβαίνει στο αγγλικό κείμενο.

4.9. Άρθρο 11

Η διάταξη της παραγράφου 2, που εισήχθη στο τελευταίο στάδιο της διαδικασίας έγκρισης της πρότασης οδηγίας από την Επιτροπή, επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν, για μία περίοδο 4 ετών, από την εφαρμογή του ορισμού της συμμετοχής του άρθρου 1, περίπτωση ε) αν αυξήσουν το ποσοστό συμμετοχής από 20 σε 25%. Με την τροποποίηση αυτή, δεν θα έχει πλέον λόγο ύπαρξης και ο ορισμός της συμμετοχής. Η ΟΚΕ συνιστά την εξάλειψή του.

4.10. Παράρτημα I, παράγραφος 1

Στην παράγραφο 1, του παραρτήματος I εκτίθενται οι γενικές αρχές που εφαρμόζονται σε όλες τις μεθόδους.

Πολλές διευκρινήσεις, τεχνικής φύσεως, φαίνεται να είναι απαραίτητες.

4.10.1. Παράρτημα I.1 — Παράγραφος Β(ii) — 1η και 3η περίπτωση

Η ΟΚΕ φρονεί ότι η σύνταξη της παραγράφου Β μπορεί να διατυπωθεί με μεγαλύτερη σαφήνεια ως εξής:

«Β. Ανεξάρτητα από την εφαρμοζόμενη μέθοδο, η εντός του ομίλου δημιουργία πλασματικών στοιχείων για τον υπολογισμό της κατάστασης προσαρμοσμένης φερεγγυότητας πρέπει να εξαλειφθεί.

Για το σκοπό αυτό, εάν οι μέθοδοι δεν το προβλέπουν ήδη, δεν θα λαμβάνονται υπόψη όλα τα στοιχεία που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για το περιθώριο φερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης που είναι μητρική, συμμετέχουσα, θυγατρική ή συνδεδεμένη, τα οποία ελειδή προέρχονται, τελικά, από κάθε επιχείρηση, με την οποία έχει άμεσες ή έμμεσες σχέσεις θυγατρικής ή συμμετοχής, δεν παρουσιάζουν καμία πραγματική αξία.»

Ο σκοπός της τροποποίησης αυτής είναι να διασαφηνισθούν οι προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες πρέπει να καταργηθούν οι εντός των ομίλων πλασματικές συναλλαγές.

4.10.2. Παράρτημα I.1 — Παράγραφος Γ

Για λόγους σαφήνειας, στο γαλλικό κείμενο η φράση «pourcentages relevants...» μπορεί να αντικατασταθεί από τη φράση «pourcentages respectifs» ή «pourcentages pertinents».

4.10.3. Παράρτημα I.1 — Παράγραφος Γ: Υποσημείωση (1)

Η ΟΚΕ επιδοκιμάζει τη διευκρίνηση της υποσημείωσης, η οποία επιτρέπει σε ορισμένα κράτη μέλη να προβούν, ανάλογα με την περίπτωση, σε μία ολική ή αναλογική ενσωμάτωση.

Και στην υποσημείωση ο όρος «σχετικά» — «relevant» στο γαλλικό κείμενο — θα έπρεπε να αποδοθεί ως «respectif» ή «pertinent».

4.10.4. Το εδάφιο δ) παραπέμπει σε τέσσερις κοινοτικές οδηγίες σχετικά με τους όρους αξιολόγησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού. Σ'αυτές θα πρέπει να προστεθεί η παραπομπή στην οδηγία 91/674/ΕΟΚ της 19ης Δεκεμβρίου 1991, σχετικά με τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Η αναφορά αυτή είναι σημαντική για τους διεθνείς ομίλους, οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τις θυγατρικές τους και τις συμμετοχές σε τρίτες χώρες, προκειμένου να τηρούν τις εγχώριες μεθόδους αξιολόγησης.

4.10.5. Παράρτημα I, παράγραφος 2.4, Λοιπές περιπτώσεις

Προκειμένου να δοθεί μία λιγότερο αναγκαστική χροιά, όσον αφορά την ευχέρεια που δίνεται στις αρμόδιες αρχές, η ΟΚΕ προτείνει την ακόλουθη διατύπωση:

«Οι αρμόδιες αρχές θα μεριμνήσουν για την εφαρμογή στις περιπτώσεις που δεν καλύπτονται τα σημεία 2.1-2.3 ενός καταλλήλου συνδυασμού των μεθόδων που έχουν περιγραφεί.»

Εξάλλου, η ΟΚΕ κρίνει ευκαία τη σύναψη πρωτοκόλλου μεταξύ των ελεγκτικών αρχών για να δοθούν οι απαραίτητες εγγυήσεις καλής συνεργασίας σχετικά με τις ανταλλαγές πληροφοριών και τη συνεπή εφαρμογή του υπολογισμού της προσαρμοσμένης φερεγγυότητας, ιδιαίτερα, για τις «λοιπές περιπτώσεις» και για τη μεταχείριση που πρέπει να επιφυλαχθεί στις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε χώρες εκτός ΕΟΧ (παράγραφος 4.7.1).

Βρυξέλλες, 27 Μαρτίου 1996.

Ο Πρόεδρος της

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Carlos FERRER